

direktøren udarbejdet en Plan til Digets Istandsættelse, beregnet til 13,500 Kr., og det Tilskud, det er foreslaaet at yde paa Finansloven, har samme Størrelse som dem, man plejer at yde i lignende Tilfælde, nemlig Halvdelen, hvilket i dette Tilfælde er 6,700 Kr. Hvis der skal ydes et større Tilskud, gaar man ud over, hvad der ellers er Regelen. Men da Beboerne tidligere har ofret ikke ubetydeligt paa dette Dige, og da Ministeren har udtalt, at han kan gaa med til et større Tilskud, vil Finansudvalget sikkert tage dette under meget velvillig Overvejelse.

Nørhave: Den ærede Ordførers sidste Udtalelse glædede mig. Han erklærede, at Finansudvalget var villigt til at tage Spørgsmaalet om et større Tilskud end det, der er foreslaaet til Diget paa Egholm, under nøje Overvejelse. Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa, at han har en fejl Opfattelse, naar han mener, at Beboerne vil faa mere, end de forlanger. Naar de sendte deres Andragende ind, var det under den Forudsætning, at den Dæmning, der var opført, kunde blive, som den var. Men det har Regeringen ment ikke var tilstrækkeligt, og dette er sikkert rigtigt. Den bør udbedres en hel Del, og det er netop det, Regeringen foreslaaer nu, hvad der vil koste 13,500 Kr. Men det Andragende, de sendte ind, gjaldt den Dæmning, som staar, og som de selv har rejst.

Kierkegaard: De faa Bemærkninger, jeg vil knytte til det Afsnit af Finansloven, som nu bliver behandlet, er jeg nødsaget til at knytte til Betænkningens Nr. 31, der nævner, at der har været holdt Samraad angaaende den tidligere Stationsforstander Haldbos Ansættelse som Stationsmester, fordi jeg ikke kan finde noget andet Sted at knytte mine Bemærkninger til. Sagen vedrører imidlertid slet ikke Haldbos Ansættelse som Stationsmester, men derimod er den en Følge af, hvad der er sket, da Give Station gik ind i Statsbanerne som Holdeplads. Det er muligt, at ærede Medlemmer vil sige, at det, jeg vil sige, mere hører hjemme ved Finanslovens første Behandling end ved dens anden Behandling, og det er rigtigt, men jeg maa gøre opmærksom paa, at det var mig umuligt at komme frem dermed ved Finanslovens første Behandling, thi den Ulempe, jeg vil omtale, er først indtraadt, efter at den nye Køreplan af 10. December 1914 er traadt i Kraft.

Det ærede Medlem for Give-Kredsen (N. C. Jensen) talte om, at der var sket et Overgreb ved, at den tidligere Privatbaneendestation var blevet Holdeplads. Derom agter jeg ikke at sige et eneste Ord, men jeg vil gøre opmærksom paa en meget stor Ulempe for de rejsende, som derved er sket. Jeg gør det bedst ved at anføre et bestemt Eksempel. En Mand fra min Egn vilde i Juleferien med Hustru og Plejedatter rejse fra Give Station til Hurup Station; da han skulde løse Billet for de 3 Personer paa Give Holdeplads, blev der svaret ham, at han ikke kunde faa Billet længere end til Holstebro, han maatte i Holstebro løse Billet videre til Hurup. Rejsen blev i og for sig ikke fordyret derved, men der skete noget andet. Vi har været svært glade derydve ved, at vi endelig har faaet et Hurtigtog paa den Bane, som gør, at Forbindelsen mellem København og min Hjemegn bliver godt og vel 2 Timer kortere, end den har været tidligere, men ogsaa det kan jo betales for dyrt. Vedkommende Mand maatte løse 3 Billetter og desuden 3 Hurtigtogsbilletter à 50 Øre. Men da han saa kommer til Holstebro Station og paa ny skal løse Billet til Hurup, skal han endnu køre 2 Mil med Hurtigtoget fra Holstebro til Struer, hvor Hurtigtoget hører op, og paa ny maa han løse 3 Hurtigtogsbilletter for at faa Lov til at komme med det samme Tog. Denne Mand har altsaa i dette bestemte Tilfælde maattet løse Hurtigtogsbillet to Gange til det samme Tog. Nu ved jeg nok, at der findes nogle Bestemmelser om, at Holdepladser ikke har Lov til at udstede Billetter ud over en vis Grænse, og Grænsen er i dette Tilfælde Holstebro. Men jeg synes, at man, hvis man vil de rejsendes Vel, kunde fritage dem for den Ekstraydelse, som bestaar i, at de skal løse Hurtigtogsbillet to Gange paa samme Tur, ved at udstrække Holdepladsernes Ret til at sælge Hurtigtogsbilletter, der kunde gælde saa langt, som Hurtigtoget kører, og det kører i dette Tilfælde ikke længere end til Struer.

Jeg har villet fremsætte disse Bemærkninger, fordi jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, om der ikke er en Mulighed for, at det af mig paatalte Forhold kan ændres. Hvor glade vi end er ved at have faaet Hurtigtog paa denne Diagonalbane, kan det jo ikke nægtes, at Glæden bliver noget dæmpet, naar man skal betale derfor, hvad jeg vil kalde i dyre Domme. Thi det er at betale i dyre Domme at skulle løse Hurtigtogsbillet 2